

[Qvist Jørgensen]

er blevet lidt mere tilbageholdende både på ambulatorie- og behandlingshjemssiden, men måske spiller det også en rolle, at en del behandlingshjem drives af private organisationer, visse med et stærkt religiøst præg. De sidste måneders debat i det sydjyske område tyder i hvert fald på, at netop dette forhold medfører, at patienterne viger tilbage fra at lade sig indskrive. Sådanne ting kunne vi måske få undersøgt i forbindelse med den løbende orientering om forskningsresultater, som beslutningstagerne skal have ifølge punkt 2 b.

Jeg synes i øvrigt, at det er en fin formulering, for faktisk har vi meget nyere forskning, og en del er i gang. Jeg tror, at forslagsstillerne har ret i deres antydninger af, at det er formidling og forståelse, der savnes.

Vi stiller os meget åbne over for forslaget om stramning af reglerne for markedsføringen. Det er helt i overensstemmelse med vort program.

På ét punkt er vi uenige i det, forslagsstillerne lægger op til, og det er det, der går ud på, at det skal pålægges alkohol- og narkotikarådet at sikre en virkelig dialog mellem arbejdsmarkedets parter om foranstaltninger, der kan begrænse alkoholforbruget på arbejdspladserne. Hvem siger, at der er et stort behov? Jeg tror ikke, at dette pålæg er vejen frem, heller ikke selv om man udvider arbejdspladsen til også at omfatte direktionslokalerne. Det er en sag mellem arbejdstagerne indbyrdes og kun blandt dem. Erfaringerne viser i øvrigt, at man er godt på vej. Vi skal også huske på, at på flere virksomheder og i nogle forbund har man arrangeret kurser, holdt møder og fundet frem til nogle fornuftige aftaler i enighed.

Samlende vil jeg sige om det radikale forslag, at vi skal være fantastisk forsigtige, når vi går ind i dansk alkoholpolitik og dansk alkoholadfærd. Vi skal nemlig huske, at vel har vi et stort forbrug i Danmark, men det fordeler sig mere jævnt end i mange andre sammenlignelige lande, og der er en vis rimelig afslappethed – og jeg sagde ikke slaphed – i vores vurdering af alkohol og alkoholbrugere, som formentlig er medvirkende til, at så forholdsvis få i forhold til det store forbrug kommer rigtig galt af sted, og blandt dem lykkes det at hjælpe relativt mange, set i forhold til lande med mere restriktive holdninger.

Jeg vil også nævne, at en regulering af giftskatterne er delvis på sin plads. I hvert fald er der accept af en automatisk pristalsregulering. Om det hjælper på hovedsigtet med nærværende forslag, kan man tvivle på.

Må jeg som det sidste sige, at når forslagsstillerne vil sikre de private organisationers placering, så er jeg en lille smule forundret. Der er vist ikke noget socialt behandlingsområde, hvor de private organisationer har bedre tradition for samvirke end netop inden for alkoholområdet, men også det kan vi se på i det forestående udvalgsarbejde.

Må jeg minde om, at der jo var bred enighed om vores ændringsforslag om støtte til I.O.G.T. i dette års finanslov.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Ved forhandlingen den 21. marts 1984 om den daværende socialministers redegørelse vedrørende alkoholproblemet blev det jo netop pointeret, at vi gerne ville videreføre den hidtidige liberale og relativt restriktionsfrie alkoholpolitik, men man fandt det samtidig påkrævet, at indsatsen på området styrkedes. Fru Aase Olesen bebudede netop ved den lejlighed, at hun ville komme med en pakke, som hun sagde det, og nu har vi jo altså en sammenhængende dansk alkoholpolitikpakke, og det skal hun have tak for.

Indsatsen mod alkoholmisbrug kan koncentrere sig om tre forhold: det forebyggende arbejde, forskningen af nye metoder og det retlige system og behandlingsindsatsen.

Når man ser på de punkter, der er nævnt i forslaget, er vi enige om, at indsatsen bør øges, men gennem information og mere varierede behandlingstilbud.

Hvis man ser på punkt 1 vedrørende afgifter, vil jeg anlægge en social betragtning og ikke en skatte- og afgiftsmæssig betragtning og kalde det giftskatter. I de lande, hvor man har prøvet at begrænse forbruget ad den vej ud fra en social betragtning, har det jo vist sig, at man ikke har opnået det. Det kan jo være, at vi kan få noget dokumentation for det, men ud fra en social betragtning er der ikke sket noget de steder.

Den effektivisering, der er sket af alkohol- og narkotikarådets sammensætning og dets kommissorium, tror jeg netop giver mulighed for at give øget information og få tilrettelagt bedre og mere varierede behandlingstilbud,